ANUL XXII. Seria — IINo. 622 | 4 pagini 5 LEI | C. | Joi 2 Iulie 1942

ANULAT

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 Bucureşti

Direcţia şi Ad-ţia 3.26.60
Telefoane: Secretariat . . 5.91.86
Provincia . . . 5.91.86
Tipografia . . . 3.26.60

Prim Redactor N. Papagheorghe

ABONAMENTE
1 an . . . . . Lei 1200
6 luni . . . . . „ 600
Autorităţi, Instituţii, cluburi: 3000 lei

Proprietari: S. A. GAZETA SPORTURILOR
Inscris Trib. Ilfov sub Nr. 282/938
Administrator Delega Al. Iliescu

Ne vizitează vechi şi distinse cunoştinţe:

Gradjansky, Dubaţ, Brozovici, Lechner, Kokotovici, Leşnik, Zimmermanncici, Woelfl etc.

Al patrulea match Rapid-Gradjansky, continuarea unui duel nedecis în Micul C. E. C.-Adevăraţii adepţi ai sistemului în W. M.-De ce Gradjansky este o echipă naţională şi dece aceasta nu poate fi învinsă într'o anumită ţară

Din nou un moment de reconfortare în foot-ballul bucureştean. Pentrucă numai aşa poate fi numit turneul unei echipe streine în

DUBAŢ

Capitală, mai ales când această echipă se mai numeşte şi Gradjansky.

Recenta vizită a echipei croate H.A.S.K. a însemnat trei spectacole foot-ballistice de calitate excelentă. Şi H.A.S.K. este doar a treia echipă a Croaţiei. Totuşi, a furnizat un joc de o factură care situează pe jucătorii croaţi în rândul celor de şcoală înaltă.

Gradjansky este prima grupare croată. Nu-i doar campionul Croaţiei? N'a fost şi al fostei Jugoslavia?

Dela el, deci — şi pe drept cuvânt — sportivii bucureşteni pot spera şi la mai mult.

Incât, venirea lui Gradjansky la Bucureşti înseamnă un evenimeent de seamă, în timpurile de astăzi când foot-ballul românesc nu are întâlniri internaţionale.

O veche şi distinsă cunoştinţă

Gradjansky şi jucătorii lui nu joacă pentru prima dată la Bucureşti.

Clubul a evoluat la ANEF în anul 1939 în cadrul «Micului C. E. C.», comepetiţie a cărei primă ediţie nici nu s'a terminat; s'a oprit la matchul... Rapid (Buc.) — Gradjansky în semi-finale.

Şi ne aducem aminte că acest match Rapid — Gradjansky — care se va repeta Duminica aceasta la «Venus» — a fost o adevărată epopee.

Fiind eliminatorie, partida s'a disputat de trei ori fără ca să dea un învingător şi numai o... solemnă... tragere la sorţi a decis echipa care să joace în finală: pe Rapid. Dar finala nu s'a disputat nici până astăzi!..

Primul joc Rapid — Gradjansky s'a disputat la Zagreb şi după o luptă crâncenă şi un joc de mare spectacol, partida s'a terminat la egalitate: 0-0. Rejucarea a avut loc la A. N. E. F. Aceeaşi încleştare a celor 11 atleţi, acelaş football de clasă şi acelaş rezultat de egalitate: 0-0.

Era necesar, deci, un al treilea match. Comitetul Micului C. E. C. a deliberat şi a tras la sorţi localitatea Subotiţa. Jugoslavii au crezut că norocul le surâde, jucând în ţara lor, dar Rapid n'a pierdut şi a reuşit — după o bătălie titanică — un nou draw: 1-1. De data aceasta, comitetul competiţiei n'a mai fixat şi pe al patrulea joc, ci a tras la sorţi învingătorul. Şi Rapid a avut noroc. Dar ce noroc, că finala nu s'a mai disputat!

Aşadar, duelul din Micul C.E.C., rămas nedecis în jocuri oficiale, va fi continuat Duminică într'unul amical. Şi ce poate fi mai pasionant decât un al patrulea joc Rapid — Gradjansky.

...Iar jucătorii zagrebieni au jucat de atâtea ori la Bucureşti în echipa naţională jugoslavă.

Cine nu cunoaşte pe Glaser — faimosul portar al lui Beogradsky —, pe fotogenicul şi excelentul Brozovici, pe durul Dubac, pe Lechner, Kokotovici, Jazbec, Leşnik, Woelfl blondul?

Lot complect şi sistem de joc perfect

Gradjansky va sosi în Capitală mâine. Şi după informaţiile pe care le deţinem din sursă oficială, Zagrebienii vor deplasa echipa lor completă. Adică:

Glaser (Urh) — Brozovici, Dubaţ-Kokotovici, Jazbinsek, Lechner-Zimmermanncici, Leonik, Woelfl, Antolkovici, Pleşe.

Adică exact echipa naţională a

LECHNER

Croaţiei, cu o singură excepţie: Kacian dela H.A.S.K., care este al 11-lea jucător.

Mai interesant este de subliniat însă, ca Gradjansky a fost — alături de Beogradsky — primul adept al sistemului de joc în W. M. Ceeace H.A.S.K. ne-a arătat anul acesta Gradjansky aplică încă din 1936—37. De aceea şi echipa Jugoslaviei juca după acest sistem: pentrucă era alcătuită în majoritate din jucători dela Gradjansky şi Beogradsky.

Şi se va vedea Sâmbătă şi Duminică felul cum aplică Gradjansky acest sistem. Perfecţiunea face din acest club unicul din sudestul Europei care a ştiut să-l adopte în întregime, să-l aplice la perfecţie, pentrucă toţi jucătorii erau potriviţi pentru acest sistem.

Parcă ei au creiat acest sistem!

Performanţe

Şi graţie clasei jucătorilor şi acestui sistem, Gradjansky şi Croaţia au adevărate performanţe. Mai ales în ultimul timp.

Vom pomeni victoriile cu 6-0 şi 5-1 repurtate de curând de Gradjansky asupra a două selecţionate bulgare chiar în Bulgaria, de victoria cu 6-0 a Croaţiei asupra Bulgariei şi de o performanţă recentă despre care nu s'a scris nimic.

Echipa Croaţiei, adică Gradjansky, a făcut match nul: 1-1 cu naţionala maghiară chiar pe terenul acesteia. Dealtfel, maghiarii nu au reuşit până astăzi să învingă acasă la ei pe croaţi şi de câte ori s'au întâlnit sistemul de joc al croaţilor, aplicarea lui perfectă a fost handicapul cel mai greu, mai greu chiar decât clasa croaţilor.

Jocuri oficiale de mare atracţie

Turneul echipei croate — ai cărei adversari vor fi Venus şi Rapid — va îngloba şi trei jocuri de campionat de mare interes: derbyul Rapid — Juventus (care se dispută Sâmbătă în deschidere), Venus — Universitatea şi Unirea Tricolor — F. C. Craiova (Duminică în deschidere).

Deci, Duminică se dispută trei jocuri.

Intregul turneu va avea loc pe terenul Venus.

In Galeriile Blanduziei s'a vândut o echipă de foot-ball!... Amănunte senzaţionale asupra acelei originale negoceri le veţi găsi în cadrul reportagiului nostru de mâine:

BIRUINŢA

— echipa fără jucători — prezentat de redactorii noştri:

Costin Păun şi Al. Achille

şi face parte din ciclul «Districtul Bucureşti» cu necazurile şi bucurile lui.

Viaţă nouă, în ţară nouă...

IN BASARABIA

DESROBITA, renaşte sportul...

Cinci grupări se reorganizează la Chişinău.—Un joc cu reprezentativa Capitalei.—Activitate în faşă la Tighina, Bălţi şi Cetatea Albă

REPORTAJ — DE — **COSTIN PĂUN**

Sunt vii încă în memoria celor ce le-au trăit, clipele acelea de teroare şi desnădejde — de scrâşniri de dinţi, unghii intrate în carne de strângerea pumnilor şi lacrimi stivite în colţuri de gene. — momente greu de uitat şi petrecute în vara lui 1940, spre graniţa de răsărit a României-Mari.

Păgânii roşii dela răsărit, cutropeau — ca altădată hoardele barbare — pământul în care ne-am înrădăcinat de milenii.

In ţara holdelor de grâu şi a lanurilor de «florea soarelui» — pe pământul sfânt al Basarabilor — se închideau biserici, se omorau oameni, se distrugea totul...

Bestia roşie era în plină acţiune...

Sportul în „raiul sovietic"

In prefacerea aceasta groznică, era normal ca entuziasta şi tinereasca mişcare sportivă basarabeană, să fie secerată din rădăcini.

O parte din cei ce activau în această mişcare, — cei care au avut posibilitatea — au trecut Prutul, pentru a se căli aci între noi, pentru ceasul cel mare al războinării.

Ceilalţi, au rămas pe loc, aşteptând mereu, cu credinţa neclintită că dreptatea şi crucea vor învinge până la sfârşit.

Dacă s'a făcut ceva sport, în acest răstimp de suferinţe şi nădejdi, apoi totul a fost făcut de formă, de către cutropitori, pentrucă posturile sovietice de radio să aibă ce vorbi despre «viaţa fericită(?) a fraţilor reîntorşi la patria mumă (?!?)!...

A venit însă Iulie 1941 şi cu el, oştile lui Mihai I şi Dreptatea. Insângerat, dar curăţat de liftele păgâne, ţinutul mare şi românesc al Basarabiei a trecut în patrimoniul lui firesc.

«Ceasul dreptăţii» îşi spusese cuvântul.

Şi, în timp ce trupele desrobitoare se străduiau să distrugă păgânismul şi dincolo de Nistru, în Basarabia începuse «era reconstrucţiei».

Se reîntorceau refugiaţii la căminuri, se redeschideau bisericile...

Când viaţa şi-a reluat cursul normal, tineretul a început să dea din nou târcoale terenurilor de sport...

Deaceea poate într'o zi a luat naştere la Chişinău secţia sportivă a A. C. T.-ului, secţie condusă de d-nii profesori Al. Ebervain, N. Cosmac şi Miron Holban. Câteva

(Continuare în pag. 3-a)

Organizarea Sportului Românesc

COMUNICAT

Se aduce la cunoştinţă că, pentru orice întâlnire internaţională organizată în cadrul Federaţiilor Sportive din O.S.R., valabilitatea tuturor permiselor eliberate de O. S. R. — ziariştilor, ziarelor, oficialilor O.S.R. şi Oficialilor Autorităţii — este suspendată, urmând ca, pentru acest fel de reuniuni, să se elibereze invitaţiuni are se vor distribui de O.S.R. în număr mai restrâns, având în vedere în primul rând capacitatea tribunelor, sălilor, etc.

In consecinţă, începând cu matchul internaţional de tenis Slovacia-România, care se va ţine în zilele de 10, 11 şi 12 Iulie 1942, această nouă dispoziţie se va pune în aplicare, urmând ca cei interesaţi să se adreseze, în acest scop, la secretariatul O.S.R.

La 25 şi 26 Iulie la Ploeşti campionatul naţional de handball

Campionatul Naţional de handball se va disputa anul acesta la Ploeşti în zilele de 25 şi 26 Iulie a. c. în organizaţia grupării Prahova.

Vor participa următoarele echipe care s'au calificat pentru turneul final:

1. Viforul Dacia, Bucureşti.
2. Prahova, Ploeşti.
3. Cl. Sportiv L. Roth, Mediaş.
4. Invingătorul matchului S.S. M.R.-Muncitoriî Lugoj care se va disputa la Reşiţa în ziua de Duminică 19 Iulie a. c.

Se va interveni la Ministerul Propagandei Naţionale pentru a da sprijinul necesar precum şi la Consiliul de Patronaj.

Momente dintr'un match trecut disputat de Sportul Studenţesc şi Juventus

Boxeurii italieni şi-au anunţat sosirea în Capitală

In fine, atunci când gala de box italo-română părea mai problematică ca oricând, o telegramă dela Roma, ne aduce o veste îmbucurătoare: boxeurii italieni programaţi în Bucureşti pentru reuniunea italo-română, vor pleca spre România, Marţi 14 Iulie a. c.

In faţa acestei perspective, putem anunţa cititorii noştri, că dacă pugiliştii italieni vor călători cu avionul, atunci reuniunea italo-română are loc Sâmbătă 18 crt., la «Venus».

Dacă, din contră, călătoria se va efectua cu trenul, gala are loc cu o săptămână mai târziu, în aceiaş arenă.

Sportul în aer liber

Sportul, factor de cimentare a marilor prietenii

In general, tot ceia ce se leagă de «eveniment», trebue să reprezinte o semnificaţie, — fie prin valoare, fie prin importanţa determinată de împrejurări. Şi, desigur că nici sportul nu va face excepţie. Sau, mai bine z's, tocmai el va confirma regula generală, — fiind recunoscut astăzi drept cel mai important factor al forţelor biologice naţionale şi esenţiale mijloc de cimentare a prieteniilor dintre state-naţiuni, prin contactul pe plan sportiv al tinerilor. Al generaţiilor ce urmează a plămădi în cadrul orizonturilor lor, destine naţionale capabile a supravreţui veacurilor sau sortite prăbuşirilor dureroase.

Normal, totul depinde de seriozitate atitudinilor, calmul înţelegerilor, — cum a fost cazul nostru, — curajul afirmării şi susţinerii opiniilor, prin toate mijloacele.

Matchul de tennis România-Slovacia care va începe poimâine, in Capitală, e un eveniment în sportul românesc, marcat de prietenia din ce în ce mai accentuată ce se leagă între statul Român şi cel Slovac, — prietenie ce a fost atât de frumos redată ieri, în coloanele noastre, de E. S. dr. Herman Klacko, însărcinatul de afaceri al Slovaciei

D-sa scria:

«Fraternizaţi în lupte mai vechi, din vremea regimului austro-ungar, năzuinţe comune ne-au regăsit în lupta sfântă împotriva comunismului anti-Christ».

In aceste rânduri poate fi găsite, integral, geneza apropierii româno-slovace, a unei prietenii ce se accentuiază dela o zi la alta.

Purtând jugul aceleiaş suferinţe, ca şi astăzi, când zorile biruinţei au început să se ivească, — România şi Slovacia se regăsesc în suferinţă şi se înfrăţesc în acelaş ideal de esenţă superioară. Şi, în acest sens, E. S. d. Herman Klacko scrie:

«Dacă legăturile diplomatice au stabilit relaţiuni frumoase între Slovacia şi România, este cert că jertfele pe care ostaşii noştri le fac la Răsărit, sunt cele care încheagă frăţia indisolubilă româno-slovacă. Tineretul nostru înfrăţit în atâtea idealuri, trebue să se cunoască mai bine, să-şi pătrundă adânc menirea şi să pună piatră de bază Europei de mâine. Iată dece matchul de tennis româno-slovac care opune reprezentanţii tineretului celor două ţări vine să îndeplinească un deziderat al nostru al tuturor şi este un simbol».

Ce am mai putea adăuga noi acestor limpezi şi adevărate gânduri de prietenie?

Semnificaţia evenimentului sportiv româno-slovac a fost admirabil tâlmăcită de E. S. d. Herman Klacko şi nouă nu ne rămâne decât satisfacţia unei sublinieri.

Toma Alexandrescu

Puncte de vedere

„HAIDUCII",

o GRUPARE care trebue REVIZUITA

Poate că intenţia celor ce-au pornit entuziaşti la drum să formeze un club nou, a fost pe atunci în deplină concordanţă cu idealurile lor de românism pur. Am aplaudat şi noi apariţia timidă a grupării Haiducii, pentrucă prevedeam o purificare a sportului, un pas înainte către tendinţa firească a realităţii etnice. Am şi criticat uneori. E adevărat. Dar calm, exagerat de elegant, tocmai pentrucă doream un club atletic făurit din nimic, numai prin muncă românească.

Dacă Bucura Dumbravă ar putea privi conglomeratul de nume proprii ce formează gruparea Haiducii, dacă ar vedea în ce inferioritate numerică se găsesc autohtonii, cu siguranţă că ar regreta romanul scris.

«Nu dorim moartea nimănui, ci îndreptarea lui» spune pare-se un capitol al evangheliei. Deci nu dorim desfiinţarea clubului Haiducii, deşi astfel cum sunt nu aduc nici un aport sportului românesc. Nu dorim desfiinţarea fiindcă măcar în ultimul ceas mai sperăm o reabilitare din partea conducerii.

Dar ceeace dorim e schimbarea numelui. Nu era datoria noastră să atragem atenţia, căci avem o federaţie ce poate pune ordine. Dar s'a întâmplat recent, cu ocazia unor întreceri atletice, ca peniţa să descifreze greu câteva nume ce n'au nimic comun cu sportul autohton. Sunt cluburi în ţară rezervate exclusiv românilor, după cum sunt cluburi în care românii n'au ce căuta.

Şi atunci Haiducii nu pot fi străini. N'am vrea să se interpreteze cu răutate rândurile acestea. Sunt ciudat de firesti. Atât de firesti încât ne mirăm cum suntem primii care remarcăm acest straniu şi trist paradox.

Nu tocmai de mult, Viforul Dacia călcase alături. Adică, în goană după supremaţie, uitase o clipă prima ei misiune. Au fost câteva concursuri în care gruparea din Floreasca încredinţase tricoul galben pe umeri ce nu puteau simţi nimic din freamătul clubului. A fost o singură clipă doar. Căci Viforul Dacia a revenit după o absenţă, vechiul şi aplaudatul club românesc.

Desigur că inutilă parabolă. Totuşi, Haiducii să reflecteze puţin. E lung drumul şi greu — mai ales excepţional de greu — până la supremaţie. Supremaţia cinstită, supremaţia etnică. Haiducii de sunt, să-l încerce. Iar de nu vor să pornească pe el, să nu mai mângâiască în zadar amintiri dragi ale istoriei noastre.

P. Hidioşanu